

No, potem je začel kar nacelem prosjačiti. Delal je res težko, a šlo bi bilo že, ako bi bil hotel. Ko se je postaral, je prihajal večkrat tudi v domačo vas, ker je mislil, da se ga ljudje ne spominjajo več. A semtertja je živel še kdo, ki je vedel, kdo je bil Peter in kako jo je zavožil.

Starši so otrokom kazali nanj in deco opominjali, naj se izogiba slabe družčine. Berač Peter je bil živ zgled izgubljenega človeka.

V. Žirov.

Zvonček.

Gorek vetrec je potegnil
tam od juga čez ravan,
snežec beli je pobegnil,
prosto zopet diha plan.

Gorko solnce obudilo
v zemlji je premnogo kal,
a najbolj se je mudilo
zvončku iz premrlih tal.

Glej ga! V bregu že pozvanja,
kliče v dol: „Pomlad je tu!
druga rast šele poganja,
jaz pa že cvetim, juhu!“

Zvonček beli, rad utrgal
tvojo glavico bi jaz,
za spomin bi jo obdržal,
mlade vigredi dokaz.

A ni treba se me bati,
le pozvanjaj še glasno,
da čim preje se po trati
cvetke druge razcvetó.

K. Javoršek.

Ko bliža se maj . . .

Suho zlato troši solnček
majhni zemlji v naročaj . . .
suho zlato: da krasneje
bo blestel veseli maj.

Da bo cvetje bolj žareče,
da bo polje kakor raj,
da bo rosa bolj blestela,
bolj šumel veseli gaj:

Zdaj ko bliža se na krilih
zlatih večnolepi maj,
ko veseli solnček troši
zemlji zlato v naročaj . . .

Zvonimir.

